

اثر محلول‌پاشی کودهای حاوی عناصر غذایی و محرك‌های رشد بر مؤلفه‌های جوانه‌زنی پرچ

فائزه کرد فیروزجایی^{۱*}، حسن حبیبی^۲، صاحب سودابی مشایی^۳، محمد حسین فتوکیان^۴

۱. دانشجوی دکتری بومهندسی زراعی دانشگاه فردوسی مشهد

۲. استادیار اکولوژی گیاهان زراعی دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد

۳. دانشجوی دکتری بیوکشاوری خاک دانشگاه تبریز

۴. دانشیار زنگنه و بومهندسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۹/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۹/۲۵

چکیده

جهانه‌زنی و رشد گیاهچه یکی از مهم‌ترین مراحل رشدی گیاه است که تعیین‌کننده درجه موافقیت سیستم‌های زراعی در تولید می‌باشد. به منظور بررسی مؤلفه‌های جوانه‌زنی پذیره‌های برخ حاصل از محلول‌پاشی کودهای حاوی عناصر غذایی و محرك‌های رشد، آزمایش به صورت اسپلیت‌بلات در قالب طرح یا به بلوک‌های کامل تصادفی با شش تیمار کودی شامل: T1- بی‌سولیل + پیرووت، T2- آنکا + الفر + T3- آ-آ-آ + الفر، بی‌فول فسفر + الفر بدی، T4- بی‌فول پتانسیم + الفر بدی، T5- الفر فرولات روی و T6- شاهد بدون مصرف کود مایع و در رقم شیرودی و طازمه‌هائی در سه نکار در موسسه تحقیقات پرچ کشور- معاونت ماشینداری در سال زراعی ۱۳۸۹ اجرا گردید. بعد از برداشت آزمایش جوانه‌زنی و رشد گیاهچه بر روی سازه‌های حاصل از بوته‌های مادری نتایج تجزیه و اریاضی حاکی از اختلاف معنی‌دار بین اقسام در سفات درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، پیکواختن جوانه‌زنی، زمان ۵۰ درصد جوانه‌زنی و طول ساقچه در سطح احتمال یک درصد بود. بطوری که رقم شیرودی نسبت به رقم طازمه‌هائی درصد سرعت و پیکواختن جوانه‌زنی بیشتری داشت، اما رقم طازمه‌هائی طول ساقچه و زمان ۵۰ درصد جوانه‌زنی بیشتری نسبت به رقم شیرودی دارا بود. همچنین نتایج مقایسه میانگین نشان داد که بین تیمارهای محلول‌پاشی از لحاظ سfat وزن خشک ساقچه اختلاف معنی‌دار وجود داشت که تیمار T4 (بی‌فول پتانسیم و الفر بدی) بیشترین مقدار وزن خشک روشچه و ساقچه را دارا بود و با نیاز شاهد (عدم محلول‌پاشی) اختلاف معنی‌داری داشت.

واژگان کلیدی: پرچ، جوانه‌زنی، عناصر غذایی، محلول‌پاشی

مقدمه

به طور کلی، نقش اساسی پذیر در کلیه گیاهان استمرار حیات و حفظ بقا از طریق ایجاد افراد (بوته‌های) جدید است و جوانه‌زنی پذیر نخستین گام در راستای این نقش می‌گردد. امروزه پذیرفته شده است که ویژگی‌های جوانه‌زنی پذیر شامل درصد، سرعت و پیکواختن از طریق تغییر سرعت استمرار و یعنی رشد گیاهچه‌ها و همچنین تراکم بوته بر بازدهی تولید گیاهان زراعی تأثیر می‌گذارند و استفاده از پذیر با کیفیت قیزیولوژیک (پنه رشد) بالاتر به افزایش بازدهی تولید منجر می‌شود (Yaklich, 1984; Ghassmi et al., 1997; Yarnia et al., 2007; Zehtab-Salmasi et al., 2006).